

تعیین میزان بهینه پارامترهای مؤثر در حذف رنگزاهای راکتیو توسط واکنش‌های فتوکاتالیستی با استفاده از نانو ذرات TiO_2 ثبیت شده بر بستر بتن

حسین گنجی دوست^۱ بیتا آیتی^۲ مریم قدسیان^۱

(دریافت ۹۰/۸/۲۲ پذیرش ۹۱/۲/۳۰)

چکیده

در این تحقیق بررسی پارامترهای مؤثر در حذف دو رنگزای آزو RB5 و RR120 به روش فتوکاتالیستی توسط نانو ذرات TiO_2 ثبیت شده بر بستر بتنی مورد مطالعه قرار گرفت و اثر پارامترهای مؤثر شامل میزان فتوکاتالیست، pH اولیه، غلظت آلاندنه و توان UV بررسی شد. نتایج نشان داد افزایش غلظت رنگزا و کاهش pH باعث کاهش نرخ رنگبری می‌شود. همچنین به منظور مقایسه رنگبری، حذف حلقه‌های بنزنی و فنلی به ترتیب در طول موجه‌ای UV254 و UV310 نانومتر مورد بررسی قرار گرفت. نتایج تحقیق نشان داد نرخ حذف RB5 بیش از RR120 بود به طوری که بازده حذف آن در شرایط بهینه پس از ۲/۵ ساعت به حدود ۹۹/۹ درصد رسید.

واژه‌های کلیدی: حذف رنگزا، RB5، RR120، نانو ذرات TiO_2 ، فرایند فتوکاتالیستی

Determination of Optimum Amounts of Effective Parameters in Reactive Dyes Removal Using Photocatalytic Reactions by Immobilized TiO_2 Nano Particles on Concrete Surface

Maryam Ghodsian¹ Bita Ayati² Hossein Ganjidoust³

(Received Nov. 13, 2011 Accepted May 19, 2012)

Abstract

In this study the effective parameters in removal of two azo dye including Reactive Black 5 (RB5) and Reactive Red 120 (RR120) using photocatalytic method (by TiO_2 nanoparticles immobilized on the concrete support) were investigated. The effect of parameters such as photocatalyst amount, initial pH, dye concentration and UV power were determined. The results showed that increase of dye concentration and decrease in pH caused decrease in dye removal rate. In order to compare dyes removal, benzene and phenol rings removal were measured in UV254 and UV310 nm wavelengths, respectively. The results in the optimum conditions showed that RB5 removal rate was more than RR120 as the removal rate was reached to 99 percent after two and half hours.

Keywords: Dye Removal, RB5, RR120, TiO_2 Nanoparticles, Photocatalytic Process.

1. M.Sc. Student of Civil and Environmental Eng., Tarbiat Modares University, Tehran

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی عمران و محیط زیست، دانشگاه تربیت مدرس، تهران

2. Assoc. Prof., Faculty of Civil and Environmental Eng., Tarbiat Modares University, Tehran (Corresponding Author) (+98 21) 82883328 ayati.bi@modares.ac.ir

۲- دانشکده مهندسی عمران و محیط زیست، دانشگاه تربیت مدرس، تهران (نویسنده مسئول) (۰۲۱) ۸۲۸۸۳۳۲۸ ayati.bi@modares.ac.ir

3. Prof., Faculty of Civil and Environmental Eng., Tarbiat Modares University, Tehran

۳- استاد، دانشکده مهندسی عمران و محیط زیست، دانشگاه تربیت مدرس، تهران

۱- مقدمه

مورد استفاده قرار گرفته است. از مزایای استفاده از فتوکاتالیست‌ها می‌توان به معدنی سازی کامل آلاینده‌های آلی و تبدیل آنها به CO_2 ، آب و اسیدهای معدنی، عدم مشکل دفع باقیمانده‌ها و قابلیت انجام در دما و فشار محیط اشاره کرد. مزایای استفاده از TiO_2 نیز شامل غیر سمی، ارزان و در دسترس بودن و پایداری شیمیایی و بیولوژیکی است. در میان رنگزاه‌های موجود در پساب نساجی، رنگزاه‌های سنتزی ساختار پیچیده‌تری داشته و پایدارتر هستند. رنگزاه‌های با ساختار آزو (حاوی پیوند $\text{N}=\text{N}$) که حدود ۷۰ درصد رنگزاه‌های مورد استفاده را تشکیل می‌دهند، نیز سخت تجزیه پذیر و پایداراند [۱۲]. بنابراین فاضلاب حاوی رنگزاه‌های سنتزی با ساختار آزو تهدیدی جدی برای محیط زیست به شمار می‌رود. لذا در این تحقیق حذف دو ماده رنگزای سنتزی RB5^+ و UV^+ توسط فرایند فتوکاتالیستی با استفاده از لامپ RR120 به عنوان منبع تابش و نانو ذرات TiO_2 به صورت ثابت شده بر بستر بتنی بررسی شد. دلیل انتخاب بتن به عنوان بستر ثابت، سهولت اجرا در صنعت و نیز جنس بتنی اکثر سازه‌ها در تصفیه خانه‌های کنونی بود که قابلیت اجرای روش مورد مطالعه را با امکانات موجود و صرف کمترین هزینه فراهم می‌کند.

۲- مواد و روشها

۲-۱- مواد و تجهیزات مورد استفاده

TiO_2 ($\text{P}25$) با قطر تقریبی ۵۰ نانومتر از شرکت دگوسا^۴، لامپ جیوه‌ای کم فشار به عنوان منبع UV از شرکت فیلیپس^۵ و چسب بتن از شرکت شیمی بتن بهینه خریداری شد. هیدروکسید سدیم (NaOH) محصول شرکت مرک^۶ و اسید سولفوریک (H_2SO_4) از شرکت بیترفیلد^۷ آلمان تهیه شد. برخی خصوصیات فیزیکی و شیمیایی این دو رنگزا در جدول ۱ و ساختار مولکولی آنها در شکل ۱ ارائه شده است. در همه آزمایش‌ها به منظور رقیق‌سازی از آب مقطر دوبار تقطیر استفاده شد. برای تعیین جذب نمونه‌ها از اسپکتروفتومتر واریان^۸ مدل ۵۰، به منظور تنظیم pH از H⁻ متر دیجیتالی ساخت شرکت متروهم^۹ سوئیس مدل ۶۹۱ و به منظور جداسازی نانو ذرات از اولتراسونیک کلینر فانگیل^{۱۰} مدل UE-6SFD استفاده شد.

کارخانجات نساجی و رنگرزی یکی از بزرگ‌ترین مصرف کننده‌های آب و متعاقباً جزء اصلی ترین تولید کننده‌های فاضلاب هستند. در پساب این کارخانجات مقادیر زیادی رنگزا، تثیت کننده‌ها و غیره وجود دارد. بیش از ۵۰ درصد رنگزای مصرفی وارد فاضلاب می‌شود که علاوه بر تغییر رنگ آب به دلیل سمیت و سلطان‌زایی برخی ترکیبات، قابل استفاده مجدد یا رهاسازی در محیط زیست نیستند [۱ و ۲].

تا کنون روش‌های مختلف فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی برای تصفیه این نوع فاضلاب به کار رفته است که از جمله آنها می‌توان به جذب توسط کربن فعال، انعقاد، اکسیداسیون شیمیایی، اسمز معکوس و فیلتراسیون اشاره نمود [۳-۵]. اما جذب و انعقاد تنها آلدگی را از فاز آبی به فاز جامد منتقل کرده و به دلیل مشکلات محیط زیستی به تصفیه دوباره نیاز دارد. علاوه بر این در این روشها تجزیه آلاینده‌ها نیز صورت نمی‌گیرد [۶]. روش‌های بیولوژیکی متداول نیز قادر به تجزیه این آلاینده‌ها نبوده و بیشتر جذب سطحی روی لجن اتفاق می‌افتد [۷]. به همین دلیل در سالهای اخیر روش‌های اکسیداسیون پیشرفت^۱ و الکتروشیمیایی برای حذف آلاینده‌های سمی و سخت تجزیه پذیر از آب آشامیدنی و پساب کارخانجات، مطلوبیت و گسترش زیادی یافته‌اند.

تقریباً همه روش‌های اکسیداسیون پیشرفت^۲ به راساس تولید یا استفاده از گونه‌های فعال نظیر رادیکال هیدروکسیل ($\text{OH}^\cdot$)، دامنه وسیعی از آلاینده‌ها را به سرعت و به طور غیر انتخابی اکسید می‌کنند [۸]. روش‌های مختلفی نظری فنتون، ازن زنی، UV، الکتروشیمیایی و فتوکاتالیستی برای تولید رادیکال هیدروکسیل وجود دارد [۹ و ۱۰]. واکنش‌های فتوکاتالیستی از طریق تابش نوری با انرژی کافی یعنی بزرگ‌تر یا مساوی با انرژی بندگپ (E_{bg})، به یک نیمه رسانا انجام می‌شود که باعث برانگیخته شدن الکترون‌های نوار ظرفیت^۳ و انتقال آنها به نوار رسانش^۳ می‌شود. الکترون برانگیخته شده می‌تواند مولکول‌های آلاینده را احیا کند یا با الکترون گیرنده‌هایی نظری O_2^- جذب شده روی سطح کاتالیست یا حل شده در آب واکنش داده، آنیون رادیکالی سوپر اکسید ($\text{O}_2^\cdot$) را تولید کند. حفره ایجاد شده نیز می‌تواند مستقیماً مولکول‌های آلاینده را اکسید کرده یا با H_2O^- یا $\text{OH}^\cdot$ واکنش داده آنها را به رادیکال هیدروکسیل ($\text{OH}^\cdot$) تبدیل کند [۱۱].

TiO_2 یکی از پرکاربرد ترین نیمه رساناهای با بندگپ ۳/۲ الکترون ولت (در محدوده نور UV) است که به طور گستردگی به عنوان یک فتوکاتالیست برای تخریب آلاینده‌های آلی و رنگزاها

¹ Advanced Oxidation Process (AOPs)

² Conduct Band (CB)

³ Valance Band (VB)

⁴ Reactive Black 5

⁵ Reactive Red 120

⁶ Degussa

⁷ Philips

⁸ Merck

⁹ Bitterfeld

¹⁰ Varian

¹¹ Metrohm

¹² Fungilab

MSP محلول TiO_2 حاوی ۱/۴۴ گرم نانو پودر TiO_2 , به منظور ساخت بستر ۶۰ گرم بر مترمربع فتوکاتالیست TiO_2 , با ۵ گرم چسب بتن مخلوط شده و به منظور همگن شدن به مدت ۱۵ دقیقه روی همزن مغناطیسی قرار داده شد. سپس به کمک برس روی سطح تمیز بتن مالیده شد. در روش SSP ابتدا چسب بتن توسط برس روی سطح تمیز بتن مالیده، سپس محلول TiO_2 روی آن ریخته شد تا همزمان با خشک شدن چسب، نانو ذرات نیز بر بستر ثبیت شود [۱۳]. مدت زمان لازم به منظور خشک شدن بسترهای ۴ روز در نظر گرفته شد. حجم فاضلاب در همه آزمایش‌ها ۲۵۰ سی سی در نظر گرفته شد. به طوری که همواره ارتفاع فاضلاب روی بستر حدود ۷۰ میلی‌متر باشد. به منظور بررسی اثر میزان فتوکاتالیست TiO_2 . چهار بستر با مقدار ۴۰، ۲۰، ۶۰ و ۸۰ گرم بر مترمربع TiO_2 تهیه گردید. روی هر بستر ۲۵۰ میلی‌لیتر محلول ۵۰ ppm رنگزا ریخته شد. همه آزمایش‌ها در pH طبیعی، دمای محیط و تحت لامپ UV ۲۱۰ وات انجام گرفت. به منظور تعیین pH بھینه، محلولهایی با غلظت ۵۰ ppm از رنگزا با pH های ۳، ۶-۹ و ۱۱ آماده شده از بسترهای pH طبیعی رنگزاها و pH برابر ۷.۷ و ۱۱ آماده شده از بسترهای pH میزان بهینه TiO_2 استفاده شد. به منظور بررسی اثر غلظت، محلولهایی با غلظت‌های ۲۰، ۵۰، ۱۰۰ و ۲۰۰ ppm رنگزا با pH بھینه تهیه شد. غلظت بھینه با در نظر گرفتن بازده حذف رنگزا و میزان مصرف انرژی تعیین شد. برای بررسی اثر شدت تابش و نوع UV از لامپ‌های UVA با طول موج ۳۶۵ نانومتر که دارای توان‌های ۸ و ۱۶۰ وات بوده‌اند و لامپ‌های UVC با طول موج ۲۵۴ نانومتر، با توان‌های ۸، ۱۵۰ و ۲۱۰ وات در شرایط بھینه به دست آمده، استفاده شد. پارامترهای اندازه‌گیری شده و دامنه تغییرات آنها در جدول ۲ آرائه شده است.

جدول ۲- پارامترهای اندازه‌گیری شده و دامنه تغییرات آنها

پارامتر	دامنه تغییرات
میزان فتوکاتالیست TiO_2 gr/ m^2	۲۰-۸۰
pH	۳-۱۱
غلظت رنگزا (میلی‌گرم در لیتر)	۲۰-۲۰۰
توان لامپ UV (وات)	۸-۲۱۰

به منظور آنالیز نمونه‌ها میزان جذب آنها در λ_{max} هر رنگزا، توسط دستگاه اسپکتروفوتومتر اندازه‌گیری شد و با استفاده از منحنی استاندارد غلظت-جذب، غلظت نمونه‌ها تعیین شد.

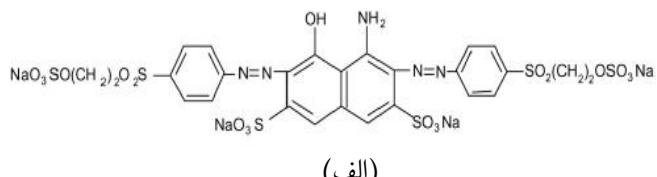
۳- نتایج و بحث

۳-۱- تعیین نوع پوشش دهنی بھینه

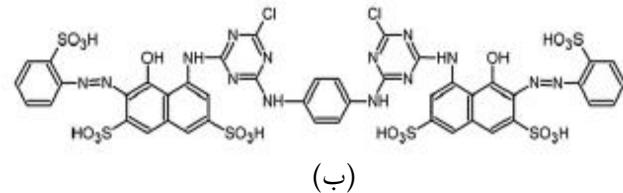
به منظور تعیین نوع پوشش دهنی بھینه نانو ذرات بر بستر بتنی توسط چسب بتن، دو بستر حاوی ۶۰ گرم بر مترمربع نانو ذرات TiO_2 به

جدول ۱- مشخصات رنگزاها مورد مطالعه

مشخصات \ نام	RR 120	RB 5	
رابطه عمومی	$\text{C}_{44}\text{H}_{24}\text{Cl}_2\text{N}_{14}\text{Na}_6\text{O}_{20}\text{S}_6$	$\text{C}_{26}\text{H}_{21}\text{N}_5\text{O}_{19}\text{S}_6\text{Na}_4$	
نامهای دیگر	Reactive Brilliant Red KE-3B	Remazol Black B	
وزن مولکولی (گرم برمول)	۱۴۶۹/۹۸	۹۹۱/۸۲	
چگالی (Kg/m ³)	۴۵۰-۵۰۰	۴۵۰-۵۰۰	
حالات در آب ۲۰°C (گرم در لیتر)	۱۰۰	۸۰	
pH	۶-۹	۴/۵-۶/۵	
حالت طبیعی	پودری	پودری	
ساختار شیمیایی	دی آزو	دی آزو	
طول موج بیشینه	۵۳۵	۵۹۷	
جذب (نانو متر)			

(الف)

(ب)

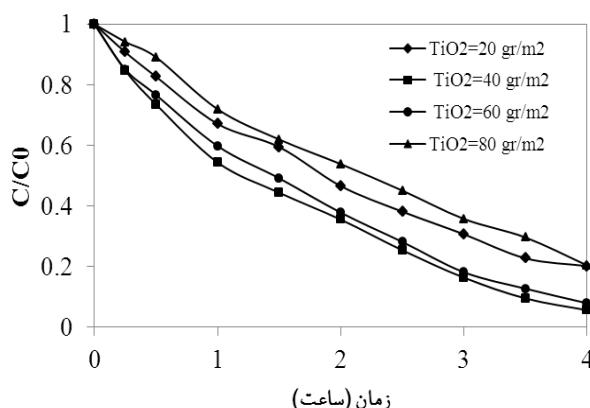
شکل ۱- ساختار مولکولی رنگزا الف- RB5 و ب- RR120

۲- روش انجام تحقیق

آزمایش‌ها در ظروفی به حجم ۱ لیتر با سطح ۳۶۰ سانتی‌مترمربع که صفحات بتنی با ضخامت تقریبی ۸۰ میلی‌متر درون آنها بود، انجام شد. به منظور ساخت بسترهای بتنی از سیمان پرتلند معمولی و آب تصفیه شده شهری به نسبت ۲ به ۱ و برای ثبیت نانو ذرات بر بتن از چسب بتن استفاده شد. دلیل انتخاب این روش، اقتصادی بودن و سهولت اجرای آن در صنعت بود. در همه مراحل پس از تعیین شرایط بھینه، سایر آزمایش‌ها بر مبنای آن انجام پذیرفت. به منظور تعیین روش بھینه ثبیت توسط چسب بتن، دو روش MSP¹ و SSP² در شرایط pH طبیعی رنگزاها انجام شد. این روش در ۲۰ وات استفاده شد. در هر دو روش ابتدا به منظور جداسازی نانو ذرات کلوخه گرفت. در هر دو روش ابتدا به منظور جداسازی نانو ذرات به مدت ۳۰ دقیقه در شده، پودر TiO_2 به همراه ۵۰ سی سی آب مقطر به مدت ۴۰ کیلوهertz قرار داده شد. در روش حمام اولتراسونیک با قدرت

¹ Separated Sealer and Photocatalyst (SSP)

² Mixed Sealer and Photocatalyst (MSP)

شکل ۴- میزان حذف RB5 در مقادیر مختلف TiO_2 ($C_0 = 50 \text{ ppm}$, $\text{pH} = 5$, $P_{\text{UVC}} = 210 \text{ W}$)

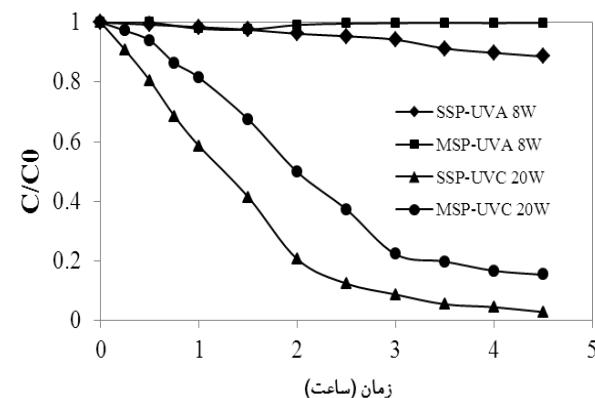
همان طور که مشاهده می شود بستر حاوی 40 g/m^2 TiO_2 بترین راندمان را داشته است به طوری که در بسترهای حاوی مقادیر $20, 40, 60$ و 80 g/m^2 TiO_2 پس از 3 ساعت، رنگرا RB5 به ترتیب $79/4$ و $50/2$ درصد حذف نگذاشت. بنابراین در بقیه آزمایش ها از روش SSP برای تثبیت نانوذرات استفاده شد. از آنجا که اثر نوع پوشش دهنده، ارتباطی به ساختار رنگزا ندارد، آزمایش ها تنها برای 5 ppm RB5 با غلظت 50 ppm و $\text{pH} = 5$ آن انجام شد.

فتوکاتالیست با اندکی اختلاف نسبت به بستر 60 g/m^2 TiO_2 بهترین راندمان را داشته است به طوری که در بسترهای حاوی $20, 40, 60$ و 80 g/m^2 TiO_2 پس از 3 ساعت، رنگرا RB5 به ترتیب $84/2$ و $97/2$ درصد حذف نگذاشت. بنابراین در بقیه آزمایش ها از روش SSP برای تثبیت نانوذرات استفاده شد. در بسترهای $20, 40, 60$ و 80 g/m^2 TiO_2 کم بودن تعداد نانوذرات باعث کاهش جایگاههای جذب سطحی مولکول های رنگزا و همچنین کاهش تولید رادیکال هیدروکسیل و راندمان حذف شده است. در مورد کاهش بازده در بسترهای حاوی 60 و 80 g/m^2 TiO_2 نسبت به بستر 40 g/m^2 TiO_2 به نظر می رسد این مسئله به دلیل همپوشانی نانوذرات در بسترهای 60 و 80 g/m^2 TiO_2 و در نتیجه عدم تأثیر نانوذرات زیرین باشد. با توجه به نتایج حاصل به دلیل بازده بالاتر و نیز صرفه اقتصادی، مقدار 40 g/m^2 TiO_2 به عنوان میزان بهینه فتوکاتالیست انتخاب و در ادامه آزمایش ها از بسترهای حاوی این میزان TiO_2 استفاده گردید. در مطالعه واتس و همکاران^۱ بر روی حذف 4-کلروفنل به وسیله فتوکاتالیست TiO_2 ثبت شده بروتست بنتنی نیز مشاهده شده است که ابتدا با افزایش مقدار کاتالیست، راندمان حذف افزوده می شود اما بعد از رسیدن به یک مقدار بیشینه، با افزایش بیشتر ماده کاتالیست راندمان بدون تغییر قابل توجه ثابت می ماند [۱۴].

۳-۳- تعیین pH بهینه

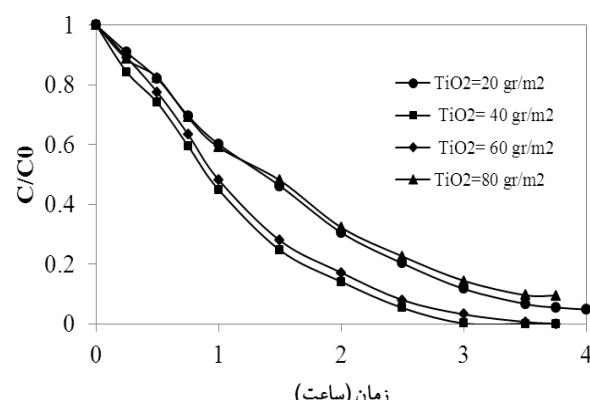
pH اولیه محلول یکی از پارامترهای مؤثر در واکنش های فتوکاتالیستی است. به منظور تعیین pH بهینه برای هر رنگزا،

دو روش SSP و MSP آماده و آزمایش تحت تابش UVC وات انجام شد. همان طور که در شکل ۲ نشان داده شده، بستر اول TiO_2 بین مولکول های چسب محصور شده و در واکنش شرکت نمی کند. طبق نتایج حاصل شده، برای بسترهای MSP و SSP پس از 2 ساعت به ترتیب $79/4$ و $50/2$ و پس از $4/5$ ساعت و رسیدن به شرایط پایدار، به ترتیب $84/2$ و $97/2$ درصد حذف رنگزا مشاهده شد. بنابراین در بقیه آزمایش ها از روش SSP برای تثبیت نانوذرات استفاده شد. از آنجا که اثر نوع پوشش دهنده، ارتباطی به ساختار رنگزا ندارد، آزمایش ها تنها برای 5 ppm RB5 با غلظت 50 ppm و $\text{pH} = 5$ آن انجام شد.

شکل ۲- بررسی اثر نوع پوشش دهنده بر حذف RB5 ($\text{TiO}_2 = 60 \text{ gr/m}^2$, $C_0 = 50 \text{ ppm}$, $\text{pH} = 5$)

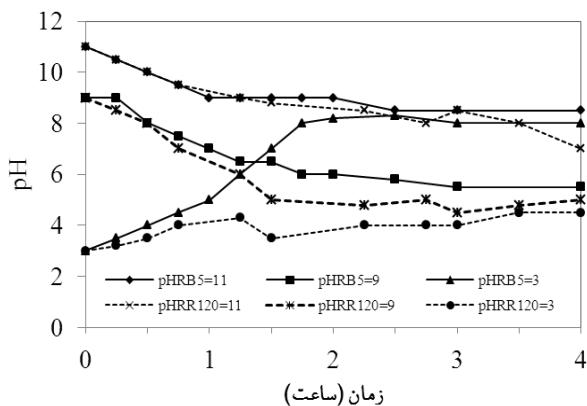
۲-۳- تعیین میزان فتوکاتالیست بهینه
میزان حذف رنگزا توسط بسترهای حاوی مقادیر $20, 40, 60$ و 80 g/m^2 TiO_2 به ترتیب $79/4$ و $50/2$ درصد حذف نگذاشت. بنابراین در شکل های 3 و 4 به تفکیک برای دو رنگزا نشان داده شده است.

شکل ۳- میزان حذف RB5 در مقادیر مختلف TiO_2 ($C_0 = 50 \text{ ppm}$, $\text{pH} = 5$, $P_{\text{UVC}} = 210 \text{ W}$)

¹ Watts et al.

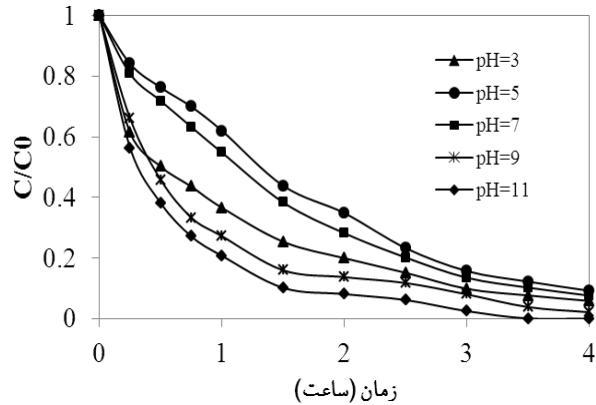
واکنش به دلیل تولید محصولات میانی، pH تغییر کرده و در اکثر pH های اولیه اعم از اسیدی و قلیایی با گذشت زمان به سمت خنثی میل می کنند، بنابراین از لحاظ تخلیه به محیط زیست مشکل خاصی ایجاد نمی شود (شکل ۷). با محاسبه اختلاف هرینه انرژی و نیز مصرفی و با توجه به pH پس از انجام واکنش، pH برابر NaOH ۱۱ به عنوان مقدار بهینه انتخاب شد و در ادامه آزمایش ها مورد استفاده قرار گرفت.

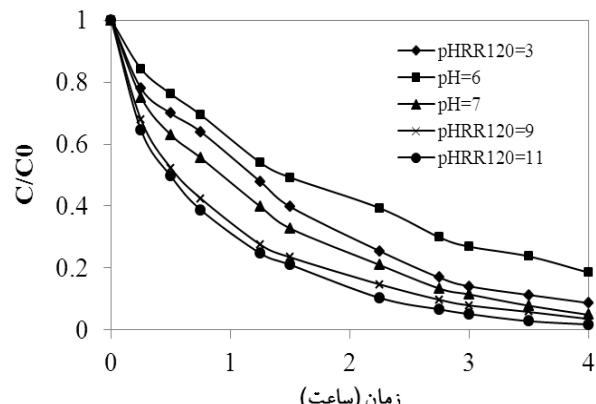
شکل ۷- تغییرات pH دو رنگزا با زمان در مقادیر مختلف pH اولیه ($TiO_2=40 \text{ gr/m}^2$, $C_0=50 \text{ ppm}$, $P_{UVC}=210 \text{ W}$)

۴-۳- تعیین غلظت بهینه
به منظور بررسی اثر غلظت آلاینده، محلولهایی با غلظتهای ۲۰، ۵۰، ۱۰۰ و ۲۰۰ ppm رنگزا با pH بهینه به دست آمده تهیه شد. همان طور که در شکلهای ۸ و ۹ مشاهده می شود، در هر دو رنگزا با افزایش غلظت اولیه، میزان حذف آن کاهش می یابد به طوری که در غلظتهای ۲۰، ۵۰، ۱۰۰ و ۲۰۰ میلی گرم در لیتر برای رنگزا RB5 پس از ۳۰ دقیقه به ترتیب $\frac{1}{2}$ ، $\frac{1}{4}$ ، $\frac{1}{6}$ و $\frac{1}{10}$ درصد حذف رنگزا مشاهده می شود. در مورد رنگزا RR120 نتایج پس از ۳۰ دقیقه به ترتیب $\frac{1}{1}$ ، $\frac{1}{2}$ ، $\frac{1}{4}$ و $\frac{1}{6}$ درصد است. سایر محققان نیز نتایج مشابهی را گزارش کرده اند [۱۹-۲۱]. دلیل این امر آن است که افزایش غلظت رنگزا باعث کاهش نفوذ UV، جذب سطحی پیشتر رنگزا روی سطح TiO_2 و اشغال مکان های فعال روی سطح نانوذرات و نیز جذب مقداری از انرژی UV توسط مولکول های رنگزا می شود [۲۲-۲۴]. این عوامل باعث کاهش تولید OH^- و در نتیجه کاهش حذف آلاینده می گردد. در تمامی نمودارها شبیه نمودار (نرخ حذف رنگزا) در ابتدا زیاد است و سپس کاهش می یابد زیرا با تولید محصولات میانی، برخی واکنش های فتوکاتالیستی به منظور شکستن و حذف آنها انجام شده بنابراین نرخ حذف رنگزا

محولهایی با pH های مختلف ۳، ۶، ۷، ۹ و ۱۱ آمده شد. همان طور که در شکلهای ۵ و ۶ مشاهده می شود، راندمان حذف رنگزا پس از ۲ ساعت برای RB5 به ترتیب $\frac{1}{8}$ ، $\frac{1}{6}$ ، $\frac{1}{4}$ ، $\frac{1}{3}$ و $\frac{1}{2}$ درصد و برای RR120 به ترتیب $\frac{1}{9}$ ، $\frac{1}{6}$ ، $\frac{1}{4}$ ، $\frac{1}{3}$ و $\frac{1}{2}$ درصد است که حاکی از انجام بهتر و سریع تر واکنش های فتوکاتالیستی در pH قلیایی است. نتایج مشابهی نیز توسط سایر محققان ارائه شده است [۱۴-۱۶]. دلیل حذف بیشتر رنگزا در محیط قلیایی، تشکیل ساده تر و بیشتر رادیکال هیدروکسیل در این محدوده pH است [۱۷]. در pH برابر ۳ به دلیل اختلاف بار سطحی مولکول های رنگزا و ذرات TiO_2 ، جذب سطحی رنگزا روی سطح فتوکاتالیست نقش مهمی در فرایند رنگبری داشته است. لذا در دقایق اولیه بازده خوبی در این pH مشاهده شد. اما با گذشت زمان، تأثیر OH^- که در pH بازی پیشترین مقدار را دارد، بیش از اثر اکسیدگی حفره که عامل اصلی حذف در pH اسیدی است، گزارش شده است [۱۸].

شکل ۵- میزان حذف RB5 در مقادیر مختلف pH ($TiO_2=40 \text{ gr/m}^2$, $C_0=50 \text{ ppm}$, $P_{UVC}=210 \text{ W}$)

شکل ۶- میزان حذف RR120 در مقادیر مختلف pH ($TiO_2=40 \text{ gr/m}^2$, $C_0=50 \text{ ppm}$, $P_{UVC}=210 \text{ W}$)

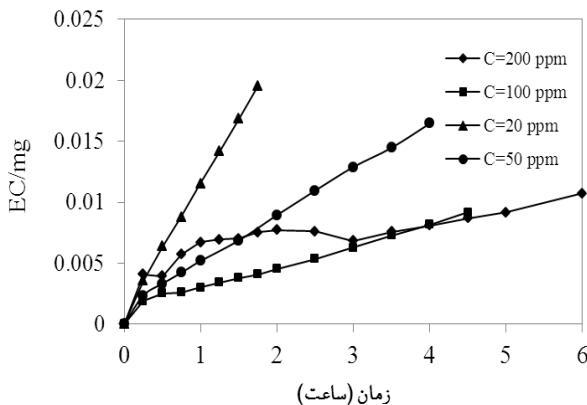
با اندازه گیری pH پس از انجام واکنش مشاهده شد در طی

$$\text{Energy Consumption} / C = \frac{EC}{(C_{in} - C_{out})} \quad (2)$$

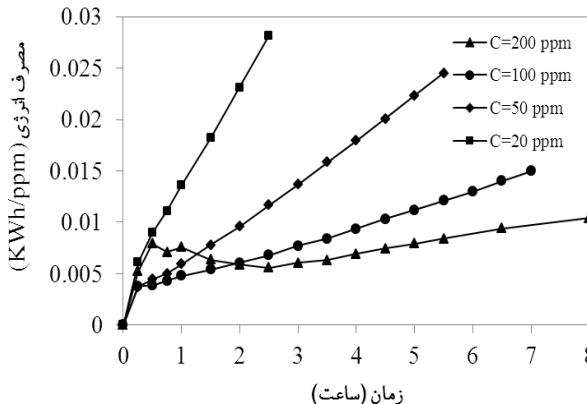
که در این روابط

انرژی مصرفی بر حسب کیلو وات ساعت، W برق مصرف شده
بر حسب وات، t برابر با مدت زمان تابش بر حسب ساعت، C انرژی مصرف شده برای حذف هر ppm آلاینده Consumption/C غلظت اولیه و C_{out} غلظت نمونه گرفته شده (KWh/ppm) بر حسب میلی گرم در لیتر است.

شکل‌های ۱۰ و ۱۱ میزان مصرف انرژی برای هر غلظت اولیه به‌ازای حذف هر ppm از رنگرهای مورد مطالعه را در زمان‌های مختلف تا زمان حذف ۱۰۰ درصد رنگزا نشان می‌دهد. البته در مورد غلظت ۲۰۰ ppm به دلیل طولانی بودن زمان آزمایش‌ها، نتایج تا ساعت ششم است. بر اساس محاسبات انجام شده میزان مصرف انرژی برای حذف هر ppm رنگزا در غلظتهاي ۵۰، ۲۰، ۱۶/۴، ۱۹/۵، ۱۰۰ و ۲۰۰ ppm برای رنگزا RB5 به ترتیب ۱۱/۰ و ۱۰/۱ و ۱۵/۹ و برای RR120 به ترتیب ۱۸/۲۶/۷، ۲۸/۱ و ۱۰/۱ وات ساعت به‌ازای هر ppm بود. لذا غلظت اولیه ۱۰۰ ppm برای هر دو رنگزا به عنوان مقدار بهینه انتخاب شد.

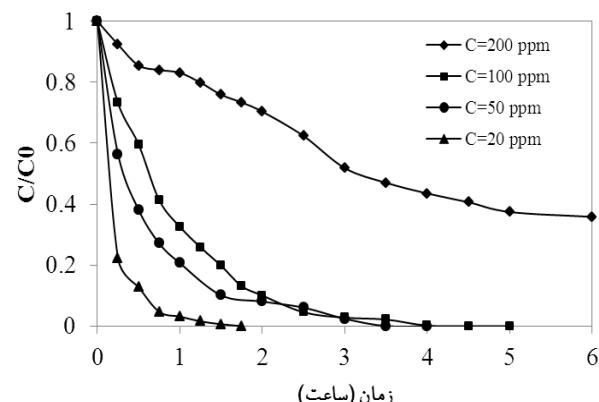

شکل ۱۰- مصرف انرژی در غلظتهاي مختلف RB5
($TiO_2=۴۰ gr/m^2$, $pH=۱۱$, $P_{UVC}=۲۱۰ W$)

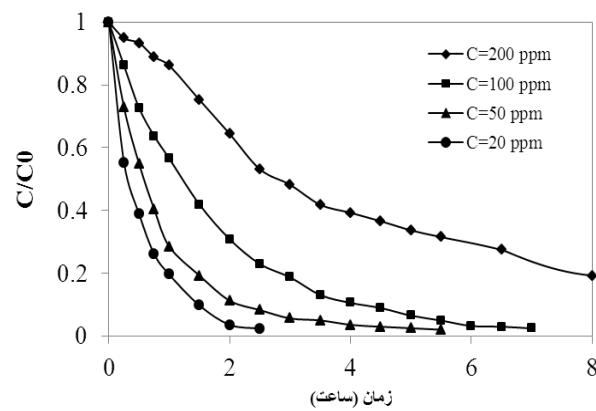

شکل ۱۱- مصرف انرژی در غلظتهاي مختلف RR120
($TiO_2=۴۰ gr/m^2$, $pH=۱۱$, $P_{UVC}=۲۱۰ W$)

کاهش پیدا می‌کند [۲۰]. با گذشت زمان، محصولات ساده نیز شکسته شده و ترکیبات سخت تجزیه‌پذیرتر باقی می‌مانند، لذا نرخ حذف رنگزا در انتهای آزمایش‌ها به میزان زیادی کاهش می‌یابد.

شکل ۸- میزان حذف در غلظتهاي مختلف RB5
($TiO_2=۴۰ gr/m^2$, $pH=۱۱$, $P_{UVC}=۲۱۰ W$)

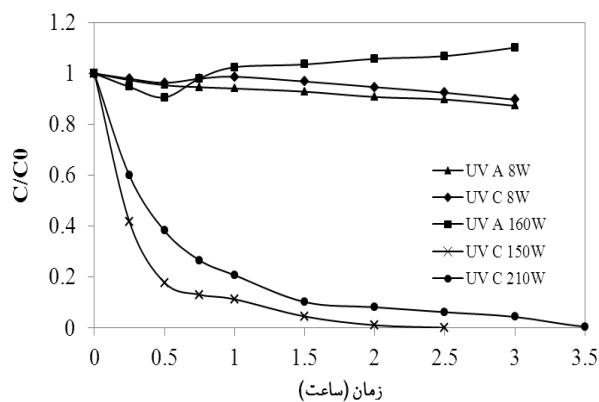
شکل ۹- میزان حذف در غلظتهاي مختلف RR120
($TiO_2=۴۰ gr/m^2$, $pH=۱۱$, $P_{UVC}=۲۱۰ W$)

از آنجا که به منظور تعیین غلظت بهینه، تنها حذف آلاینده در مدت زمان کمتر نمی‌تواند دلیل انتخاب باشد، انرژی مصرف شده در هر حالت نیز محاسبه شد که در ادامه ارائه شده است.

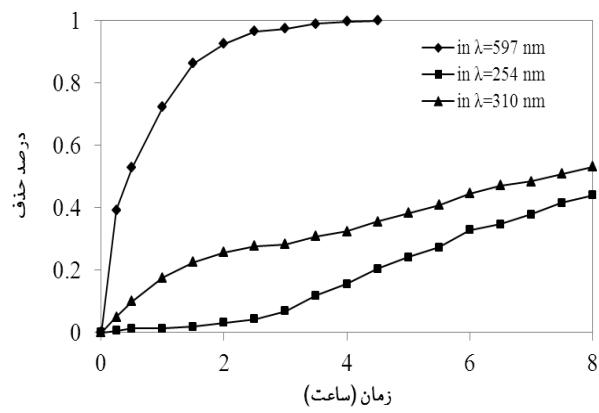
۳-۱-۴-۱- میزان مصرف انرژی
از آنجا که در واکنش‌های فتوکاتالیستی با منبع انرژی UV، مصرف انرژی یکی از پارامترهای مهم در صنعت است، میزان مصرف انرژی در هر یک از غلظتهاي مورد آزمایش به‌ازای حذف هر ppm (میلی گرم در لیتر) آلاینده طبق روابط ۱ و ۲ محاسبه شد

$$\text{Energy Consumption (EC)} = W * t \quad (1)$$

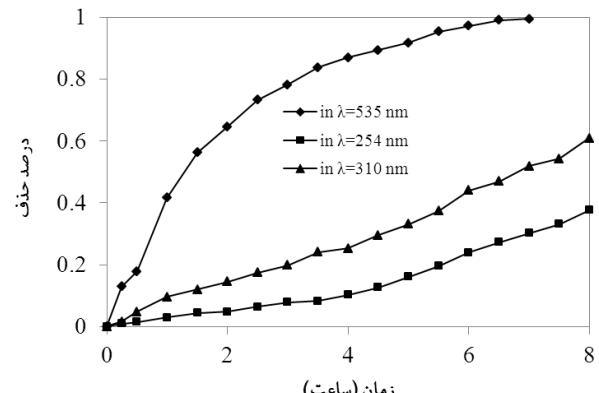
در شرایط بهینه بدست آمده به طور همزمان تحت آزمایش قرار گرفتند. از آنجا که حذف رنگرا به معنی تجزیه کامل آلاینده نیست و در این حالت تنها پیوندهای عامل رنگرا شکسته می‌شوند، برای بررسی دقیق‌تر، میزان جذب هر یک از نمونه‌ها در طول موجهای UV310 و UV254 نانومتر نیز که به ترتیب شاخص حضور حلقه‌های بنزني و فنلي است، تعیین شد (شکل‌های ۱۳ و ۱۴).

شکل ۱۲- میزان حذف RB5 در توان‌های مختلف UV ($TiO_2=40 \text{ gr/m}^2$, $C_0=50 \text{ ppm}$, $pH=11$)

شکل ۱۳- بازده حذف پارامترهای مختلف رنگزای RB5 ($TiO_2=40 \text{ gr/m}^2$, $C_0=100 \text{ ppm}$, $pH=11$, $P_{UVC}=150 \text{ W}$)

شکل ۱۴- بازده حذف پارامترهای مختلف رنگزای RR120 ($TiO_2=40 \text{ gr/m}^2$, $C_0=100 \text{ ppm}$, $pH=11$, $P_{UVC}=150 \text{ W}$)

۵-۳- بررسی اثر توان لامپ UV
به منظور بررسی اثر توان و نوع UV، از لامپ‌های UVA با طول موج ۳۶۵ نانومتر با توان‌های ۸ و ۱۶۰ وات و لامپ‌های UVC با طول موج ۲۵۴ نانومتر با توان‌های ۸، ۱۵۰ و ۲۱۰ وات استفاده شد. نتایج آزمایش‌ها نشان داد تفاوت چندانی از نظر بازده حذف رنگزا بین دو لامپ ۸ وات UV و UVC وجود ندارد، زیرا حداقل انرژی مورد نیاز برای برانگیخته شدن TiO_2 برابر با $3/2$ الکترون ولت است که از طریق نوری با حداقل طول موج نانومتر تأمین می‌شود. افزایش انرژی و در واقع کاهش طول موج نور تابشی با جایگزین کردن لامپ UVC به جای UVA در حالی که شدت تابش ثابت است، تغییری در میزان برانگیختگی الکترون‌های نیمه رسانا (TiO_2) ایجاد نمی‌کند. همان‌طور که در شکل ۱۲ مشاهده می‌شود، میزان حذف RB5 تحت تابش هر یک از لامپ‌های UVA و UVC ۸ وات پس از ۳۰ دقیقه به ترتیب ۵ و ۴ درصد و پس از ۳ ساعت به ترتیب ۱۲ و ۱۱ درصد است. با افزایش توان لامپ و در نتیجه افزایش شدت تابش و تعداد فوتون‌های ساطع شده انتظار می‌رود راندمان حذف افزایش یابد. همان‌طور که ملاحظه می‌شود میزان حذف رنگزا پس از نیم و ۲ ساعت تابش به ترتیب از ۴ و ۶ درصد تحت تابش لامپ ۸ UVC وات به ۸۲/۲ وات ۹۹ درصد در ۱۵۰ وات رسیده است. اما در مورد لامپ ۱۶۰ UVA ۱۶۰ وات نرخ حذف کاهش یافت و حتی در بعضی نمونه‌ها میزان رنگزا بیش از مقدار اولیه آن مشاهده شد. این مسئله می‌تواند به دلیل تولید گرمای زیاد توسط لامپ و افزایش دما تا ۵۰ درجه سلسیوس در نتیجه تبخیر آب تحت دما و افزایش غلظت رنگزا باشد. به طوری که راندمان حذف پس از ۳۰ دقیقه برابر با ۱۰ درصد بوده و پس از ۳ ساعت به ۰/۱ درصد بیش از مقدار اولیه رسیده است. این پدیده در مورد افزایش توان در لامپ ۱۵۰ از ۱۵۰ به ۲۱۰ وات نیز با شدت بسیار کمتر صادق بود، به طوری که راندمان حذف لامپ‌های ۱۵۰ و ۲۱۰ وات پس از ۳۰ دقیقه به ترتیب ۶۱/۸ و ۸۲/۲ درصد و پس از ۲ ساعت به ترتیب ۹۹ و ۹۲ درصد بود. از آنجا که روند نتایج حاصل مستقل از نوع آلاینده و ساختار آن است، از تکرار آزمایش‌ها برای RR120 اجتناب شد و توان ۱۵۰ وات UV به عنوان منبع بهینه انرژی انتخاب شد. در تحقیق قوامی در pH قلیایی ۹ توسط ۴۰ گرم بر مترمربع TiO_2 پوشش داده شده بر سطح بستر در حضور لامپ ۹۰ وات در کمتر از ۵ ساعت بیش از ۹۲ درصد از ۷۵ ppm رنگزای AB113، حذف گردیده است [۲۵].

۶-۳- بررسی و مقایسه شرایط بهینه

پس از تعیین مقدار بهینه پارامترهای مؤثر در حذف هر یک از رنگزاها، به منظور مقایسه رفتار دو رنگزا با یکدیگر مجدداً هر کدام

می تواند روشی مؤثر به منظور حذف آلاینده های رنگزای راکتیو باشد. به طوری که رنگزاهای RB5 و RR120 با غلظت های ۲۰ ppm در pH برابر ۱۱ توسط ۴۰ گرم بر مترمربع TiO_2 تحت تابش UVC ۲۱۰ وات پس از ۱۰۰ دقیقه به طور کامل حذف شدند. شرایط بهینه از نظر میزان بازده و میزان مصرف انرژی برای رنگزاهای مورد مطالعه، pH معادل ۱۱، غلظت اولیه ppm با توان ۱۵۰ وات و مقدار ۴۰ گرم بر مترمربع فتوکاتالیست TiO_2 بازای واحد سطح بستر بود.

همان طور که مشاهده می شود، رنگزا RB5 پس از ۴/۵ ساعت ۹۹/۹ درصد حذف شد در حالی که در این زمان میزان جذب در UV310 و UV254 نانومتر به ترتیب برابر با ۲۰/۵ و ۳۵/۵ درصد است. برای رنگزای RR120 حذف رنگزا و حذف در UV254 و UV310 پس از ۷ ساعت به ترتیب ۹۹/۳ و ۳۰/۸ و ۵۱/۸ درصد است. همان طور که ملاحظه می شود نرخ حذف و تجزیه رنگزای RB5 بیش از RR120 است. این پدیده می تواند ناشی از اختلاف رنگزاهای و گروههای عاملی آنها و نیز تفاوت در میزان جذب فوتون های نور UV توسط رنگزاهای باشد [۲۶].

۵- قدردانی

نویسندها این مقاله از ستاد ویژه توسعه فناوری نانو به جهت حمایت مالی تشکر و قدردانی می نمایند.

۴- نتیجه گیری

نتایج به دست آمده از این تحقیق نشان داد که فرایند فتوکاتالیستی

۶- مراجع

- 1- Arslan, I., Balcioglu, I.A., and Bahnemann, D.W. (2000). "Advanced chemical oxidation of reactive dyes in simulated dye house effluents by ferrioxalate-fenton/UV-A and TiO_2 /UV-A processes." *J. of Dyes Pigments*, 47, 207-218.
- 2- Anjaneyulu, Y., Chary, N.S., and Raj, D.S.S. (2005). "Decolorization of industrial effluents-available methods and emerging technologies-a review." *J. of Rev. Environ. Sci. Biotechnol.*, 4, 245-273.
- 3- Koprivanac, N., and Kusic, H. (2009). *Hazardous organic pollutants in colored wastewaters*, Nova Science Publishers, Inc., New York, USA.
- 4- Zamora, P.P., Kunz, A., Moraes, S.G., Pelegrini, R., Moleiro, P.C., Reyes, J., and Duran, N. (1999). "Degradation of reactive dyes I. a comparative study of ozonation, enzymatic and photochemical processes." *J. of Chemosphere*, 38, 835-852.
- 5- Georgiou, D., Melidis, P., Aivasidis, A., and Gimouhopoulos, K. (2002). "Degradation of azo reactive dyes by ultraviolet radiation in the presence of hydrogen peroxide." *J. of Dyes Pigments*, 52, 69-78.
- 6- Oliver, J.H., Hyunook, K., and Pen-Chi, C. (2000). "Decolorization of wastewater." *J. of Crit. Rev. Environ. Sci. Technol.*, 30, 499-505.
- 7- Benguella, B., and Yacouta-Nour, A. (2009). "Adsorption of bezanyl red and nylomine green from aqueous solutions by natural and acid-activated bentonite." *J. of Desalination*, 235, 276-292.
- 8- Klavarioti, M., Mantzavinos, D., and Kassinos, D. (2009). "Removal of residual pharmaceuticals from aqueous systems by advanced oxidation processes." *J. of Environ. Int.*, 35, 402-417.
- 9- Sadik, W.A.A., and Nashed, A.W. (2008). "UV-induced decolorization of acid alizarine violet N by homogeneous advanced oxidation processes." *J. of Chem. Eng.*, 137, 525-528.
- 10- Martínez-Huitl, C.A., and Brillas, E. (2009). "Decontamination of wastewaters containing synthetic organic dyes by electrochemical methods: A general review." *J. of Appl. Catal., J. of B-Environ.*, 87, 105-145.
- 11- Gaya, U.I., and Abdullah, A.H. (2008). "Heterogeneous photocatalytic degradation of organic contaminants over titanium dioxide: a review of fundamentals, progress and problems." *J. of Photochem. Photobiol. C: Photochem., Rev.*, 9, 1-12.
- 12- Mahmoodi, N.M., Arami, M., Limaei, N.Y., Gharanjig, K., and Ardejani, F.D. (2006). "Decolorization and mineralization of textile dyes at solution bulk by heterogeneous nanophotocatalysis using immobilized nanoparticles of titanium dioxide." *J. of Colloid Surface A: Physicochem. Eng. Aspects*, 290, 125-131.

- 13- Hunger, K. (2003). *Industrial Dyes: Chemistry, Properties and Applications*, John Wiley and Sons-VCH, New York, USA.
- 14- Watts, M.J., and Cooper, A.T. (2008). "Photocatalysis of 4-chlorophenol mediated by TiO₂ fixed to concrete surfaces." *J. of Solar Energy*, 82, 206-211.
- 15- Okitsu, K., Iwasaki, K., Yobiko, Y., Bandow, H., Nishimura, R., and Maeda, Y. (2005). "Sono-chemical degradation of azo dyes in aqueous solution: A new heterogeneous kinetics model taking into account the local concentration of OH radicals and azo dyes." *J. of Ultrasonics Sonochemistry*, 12, 255-262.
- 16- Tanaka, K., Padermpole, K., and Hisanaga, T. (2000). "Photocatalytic degradation of commercial azo dyes." *J. of Water Research*, 34, 327-333.
- 17- Bakaullah, S.B., Rauf, M.A., and Ashraf, S.S. (2007). "Photocatalytic decoloration of coomassie brilliant blue with titanium oxide." *J. of Dyes and Pigments*, 72, 353-356.
- 18- Concalves, M.S.T., Oliveira-Campos, A.M.F., Pinto, M.M.S., Plasencia, P.M.S., and Queiroz, M.J.R.P. (1991). "Photochemical treatment of solutions of azo dyes containing TiO₂." *J. of Chemosphere*, 39, 781-786.
- 19- Baran, W., Makowski, A., and Wardas, W. (2008). "The effect of UV radiation absorption of ationic and anionic dye solutions on their photocatalytic degradation in the presence of TiO₂." *J. of Dyes Pigm.*, 76, 226-230.
- 20- Neppolian, B., Choi, H.C., Sakthivel, S., Arabindoo, B., and Murugesan, V. (2002). "Solar light induced and TiO₂ assisted degradation of textile dye reactive blue 4." *J. of Chemosphere*, 46, 1173-1181.
- 21- Joanna, G., and Morawski, A.W. (2002). "Photocatalytic decomposition of azo dye acid black 1 in water over modified titanium dioxide." *J. of Applied Catalysis B: Environmental*, 36, 45-51.
- 22- Damodar, R.A., Jagannathan, K., and Swaminathan, T. (2007). "Decolourization of reactive dyes by thin film immobilized surface photo-reactor using solar irradiation." *J. of Solar Energy*, 81, 1-7
- 23- Joanna, G., and Morawski, A.W. (2002). "Photocatalytic decomposition of azo dye acid black 1 in water over modified titanium dioxide." *J. of Applied Catalysis B: Environmental*, 36, 45-51.
- 24- Neppolian, B., Choi, H.C., Sakthivel, S., Arabindoo, B., and Murugesan, V. (2002). "Solar/UV-induced photocatalytic degradation of three commercial textile dyes." *J. of Hazardous Materials*, 89, 303-317.
- 25- Nayebi Gavgani, R. (2012). "Acid dyes removal by the combination of immobilized nano TiO₂ on concrete and biological processes." M.Sc. Thesis, Tarbiat Modares University, Tehran
- 26- Damodar, R.A., Jagannathan, K., and Swaminathan, T. (2007). "Decolorization of reactive dyes by thin film immobilized surface photo-reactor using solar irradiation." *J. of Solar Energy*, 81, 1-7.